

[Niels Andersen.]

kritisere den, men jeg er villig til at se på det i udvalget.

Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Lorentzen, når han siger, at det centrale i lovforslaget er spørgsmålet, om man skal tillade oprettelse af nye arbejdsløsheds-kasser, hvor risikoen for ledighed er meget ringe, således at de mennesker, der er særlig udsat for ledighed, samles i bestemte arbejdsløsheds-kasser. Jeg vil anse en sådan udvikling for at være meget uheldig, men vil understrege, at det udvalg, som nu bliver nedsat, bør stille sig meget velvilligt over for de samfundsgrupper, som har anker at fremføre over den administration, der har været. Jeg vil sige til de funktionærgrupper, som eventuelt mener, at de ikke kan få oprettet den arbejdsløsheds-kasse, som de anser for at være den rigtige, at nu er tiden inde til, at de henvender sig til det udvalg, som bliver nedsat, og så vil jeg medvirke til, at vi undersøger problemerne nærmere vedrørende de enkelte områder.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige en velvillig og saglig behandling i et udvalg, men kan altså ikke give tilslutning til lovforslaget, som det nu foreligger.

Alfred Jensen: Der har været talt en hel del om personlig frihed og frihed til at blive fri for at gå ind i en organisation. Det kan naturligvis bringes frem i en diskussion om det lovforslag, vi behandler, men skal man holde sig til ordlyden og bemærkningerne til lovforslaget, drejer det sig jo ikke om, hvorvidt man har ret til at være i en arbejdsløsheds-kasse og stå uden for den faglige organisation. Nej, det drejer sig om, hvorvidt organisationerne skal have mulighed for inden for et område, hvor der allerede er arbejdsløsheds-kasser, at oprette nye arbejdsløsheds-kasser. Det er problemet, og det kan vi ikke gå ind for. Jeg har ikke den opfattelse, at administrationen af arbejdsløshedslovgivningen er i dårlige hænder, når den foretages af fagbevægelsens folk. Jeg har den modsatte opfattelse: at den er i de bedste hænder. Man mærker i det forslag, der her ligger på tingets bord, at det, man egentlig sigter mod, er at få administrationen af arbejdsløsheds-kasserne fjernet fra fagbevægelsen. Det gør ordføreren for forslags-

stillerne heller ikke forsøg på at skjule. Han nævner det tværtimod i fremsættelsestalen.

Det er vor opfattelse, at netop den bestående administration af arbejdsløshedslovgivningen er et eksempel på, hvordan sociallovgivningen egentlig skulle administreres. Der er forskel på den måde, hvorpå man behandles på socialkontorerne og på kontrolstederne, og det må absolut hidrøre fra, at de personer, der administrerer arbejdsløshedslovgivningen, er udgået fra de rækker, hvor man ved, hvor skoen trykker. Det er en stor fordel, og den skal man ikke se bort fra.

De kontrolforanstaltninger, der er gennemført, vil jeg tro er af en sådan art, at man vel ikke kan komme stort længere i denne henseende. Man kan sige, at man er kommet så langt med kontrolforanstaltninger, at det nærmer sig karikatur og krakileri. Jeg skal ikke ved denne lejlighed drage eksempler frem herpå — selv om det er muligt at komme med sådanne eksempler — men det skyldes jo ikke administrationen af arbejdsløsheds-kasserne, det skyldes de kontrolforanstaltninger og det kontrolsystem, som man efter vor opfattelse i misforstået mistillid søger at hæfte på administrationen af arbejdsløshedslovgivningen.

Vi ønsker ikke at være med til at fremme de ønsker, man her har fra fagforeningsfjendtlig side. Man må gøre sig klart, at det, man ønsker her, er at få fagbevægelsen svækket. Det er besynderligt, at man nu, efter at der i lang tid fra arbejdsgiverside, overklasse side, venstres og det konservative folkepartis side er gået ind for, at arbejderne skulle lave industriforbund, at arbejdsløsheds-kasserne skulle centraliseres, kommer med et forslag, der går i modsat retning. Man mærker jo hensigten dermed, og man sporer den også i den argumentation, der er ført frem. Jeg hørte af den ærede ordfører for forslagsstillerne, at man ønsker at blive fri for De samvirkende Fagforbunds åg; derfor ville man have en sådan lovændring. Må jeg sige, at det er absolut ikke nødvendigt at ændre loven, for at et forbund kan blive fri for De samvirkende Fagforbunds åg, hvis man føler det sådan. Der findes forbund, der ikke er medlem af De samvirkende Fagforbund, men som har arbejdsløsheds-kasse. Der har været fagfor-